

DEN FORUNDERLIGE SANS FOR DET HELLIGE – ER DET DEN 7. SANS?

Har du nogensinde overvejet, hvad det er, der får dig til at tro fuldt og helt på dine idealer og fastholde dem? Har du oplevet hvordan hele dit væsen opløstes, når du stræber efter et sublimt ideal?

Stræben er de forenende, mystiske, guddommelige kræfter i forbindelse med de mest sublime aspekter i vores væsen. Stræben er også en særlig slags ønsker, der vækker Resonanstilstande på et højere niveau. Disse resonanstilstande vækkes af de ideale mønstre, som findes i den spirituelle udvikling. De har en dyb og positiv indvirkning på alle vores beslutninger og de skaber grobund for indre udvikling og dermed for psykisk, mental og spirituel fremgang.

Efterhånden som vi bliver ældre vil vores stræben udløse ubeskrivelige indre resonansprocesser, hvis forløb er bemærkelsesværdigt komplekse og som viser sig overalt i vores ydre omstændigheder. Derfor er det meget vigtigt med selverkendelse; med en korrekt evaluering af de latente muligheder for at opnå fuldbyrdelse, de oplevelser man har haft og med de guddommelige forbilleder, som man intuitivt vælger. Milosz; en moderne filosof sagde: "Den indre udvikling i

vores væsen fører os før eller siden, afhængig af vores anstrengelser, fra det fysiske til det spirituelle".

Tro – nøglen til uendelig viden

I et helligt visdomsværk står skrevet:

En dag spurgte Parvati Shiva:

"Min elskede mester, fortæl mig: hvad er nøglen til at kende Gud?"

Da svarede Shiva:

"Den eneste nøgle er en urokkelig tro på Gud. Den virkelig urokkelige tro er altid almægtig. Fornuft kan aldrig føre dig lige så langt som en stærk tro. Fornuften vil før eller siden snuble over et eller andet. Men med en fast og urokkelig tro, kan selv en almindelig mand, næsten uden vanskeligheder, krydse det enorme ocean. Overfor en stærk, fast og urokkelig tro vil selv naturens kræfter bøje sig og overgive sig. Og også synden og rastløsheden, det forgængelige og det uvidende vil hastig trække sig tilbage i mødet med en stærk, fast og urokkelig tro på Gud".

Den nye kærlighedskrop

Den store yogi Sri Ramakrishna plejede at sige, at den oprigtigt spirituelt søgende bør elske Gud så dybt og tænke så dybt på Gud,

at han dermed skaber en ægte "kærlighedskrop". Denne "nye" hemmelige krop er helt anderledes end den almindelige menneskekrop. Den himmelske og mystiske entusiasme af guddommelig glæde i en tilstand af dyb ekstase kan aldrig sammenlignes med nogen form for verdslig glæde. Ramakrishna ville i denne henseende sig: "Et heftigt inderligt guddommeligt vanvid er nødvendigt. Du må blive fuldstændig vanvittig efter Gud for virkelig at nå Ham".

Når vi føler således, vil vores higen efter det Absolutte, efter Gud, rejse en enorm, overnaturlig kraft i os, som til vores forbløffelse vil åbne vores hjerter for det uendelige. Den heftige inderlige længsel efter det Guddommelige er basalt set et fokus med sind og hjerte, som giver os adgang til den spirituelle verden, hvor vi kan opnå en mystisk og ubeskrivelig indre resonans med verdens endelige immaterielle base.

Den spirituelle sans kan derfor sammenlignes med behovet for ilt. Stræben efter Gud bør derfor anses for at være en fuldstændig naturlig tilstand i vores psyke, vores sind og vores ånd. Mennesket vil altid have et stort behov for Gud, nøjagtig ligesom det har et stort behov for luft, kærlighed eller lykke. For den, der opdager alt dette, er det guddommelige alt - og mere til! Den ubeskrivelige spirituelle sans, som er nært forbundet med intuition, moral og etik, med den gavnlige sans for skønhed og med intelligensens sublime lys, vil skænke menneskets personlighed den fulde blomstring og kraft.

"Mennesket er udstyret med 5 sanser og de tilsvarende sanseorganer. De fem sanser består i; lugt, smag, syn, følelse og hørelse. Den yogiske tradition anser sindet (manas) for at være den 6. sans. Derfor henvises der i titlen til: "den 7. sans"."

" I Menneskets natur findes et grundlæggende behov; - et essentielt formål med det inkarnerede liv: at stræbe (bevidst eller ikke) efter oplevelsen af det uendelige med udgangspunkt i det begrænsede." (Sri Aurobindo)

Den højeste form for stræben, er higen efter det Absolutte, det GUDDOMMELIGE (GUD).

I tidens løb har menneskets behov for at bede eller for inderligt at stræbe efter Gud ofte været lige så stærkt, som behovet for at arbejde, at bygge, at elske og at glædes. Den ubeskrivelige sans for hellighed er således en mystisk trang, der udspringer dybt indefra, en grundlæggende følelse, som er opløftende og overvældende.

Det er ikke nok for mennesket at fordybe sig i forbløffede betragtninger over havets skøn-

hed og skønheden i bjerge og skyer, i mesterværker eller i matematiske formler, som udtrykker naturlovene. Mennesket må have en sjæl for hele tiden at stræbe efter et højere helligt ideal. En sjæl, som søger det guddommelige lys dybt inde i tingenes mørke og som, gennem den spirituelle udviklings sublime veje, vil overgive sig for at nå frem til denne verdens tilsyneladende usynlige guddommelige baggrund.

Betragter man dette grundigt og dybdegående, er den spirituelle kraft i livet ligeså nød-

vendig, som den intellektuelle og vitale kraft. Dette er grunden til, at de spirituelle aspekter i vores liv må genoprettes, mere end de intellektuelle og vitale aspekter, for de giver mening og styrke til vores væsen og ikke mindst forstærker de Sansen for det Hellige, Sansen for det Guddommelige.

Det dybe og intense liv i tidens og rummets hellighed medfører en grundlæggende transformation i vores liv. Fra nu af er naturen ikke længere kold og hård, men levende. Intet er udenfor Gud; alting er Guds udtryk.